

Într-un oraș cu totul și cu totul obișnuit,
într-o casă cu totul și cu totul obișnuită,
dormea o familie destul de neobișnuită.
Casa era cufundată în liniște, doar o umbră
se mișca în camera surorii mai mari.
Umbra a intrat tiptil, s-a furișat câteva
clipe, a cotrobăit după ceva și apoi a
dispărut. Ca și cum n-ar fi trecut niciodată
pe-acolo.

Super-Charlie s-a trezit din cauza unui zgomot înfiorător. Era atât de intens, încât a sărit din pat îngrozit și a început să plutească. S-a uitat repede în jur, dar s-a liniștit când a constatat că nu-l văzuse nimeni zburând. Charlie arăta ca un bebeluș obișnuit. Avea superputeri, dar numai bunica lui știa de ele. Așa că nu a putut decât să se târască spre hol în patru labe, chiar dacă se mișca incredibil de lent.

La auzul zgomotului, întreaga familie s-a îndreptat spre camera surorii mai mari. Charlie s-a târât cât de repede a putut. Îl dureau genunchii și bombănea. Când a intrat în cameră, i-a văzut pe toți adunați în jurul surorii lui, Maya, care țipa și plângea.

– A dispărut Glennis! Cineva mi-a furat jucăria de pluș! suspina ea, cu lacrimile curgându-i pe obraji. Charlie s-a oprit în loc. Un hoț în casă?! Cu toate superputerile lui, nici măcar nu-l observase. Cum de a fost posibil?

